

A tyúk és a kiscsibék

Írta: Breanna Call

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Ez a történet eredetileg az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Öt sárga bolyhos kiscsibe bámult fel Klárra. *Csip-csip-csip!*

Klári családja minden tavasszal vett gondozni való csibéket. Ma segíthetett Apának hazahozni őket, hogy a többi csirkéjükkel éljenek.

Az út, amelyen autóztak, hepehupás volt. De Klári erősen fogta a csibékkel teli dobozt az ölében.

Gyengéden megsimogatta az egyiket az ujjbegyével. Olyan puha volt!

Amikor Klári és Apa hazaértek, a hátsó kertben lévő tyúkölhoz sétáltak. A tyúköl egy kis fészker volt, ahol az összes tyúk lakott és fészket rakott.

„Melyik tyúkkal rakjuk össze a csibéket?” – kérdezte Apa.

Klári körbenézett. Az egyik tyúk éppen szalmaszálakat rakott egy halomba. A szalma

kényelmes fészkeként szolgál majd az új csibéknek. Lehet, hogy jó tyúkanyó lenne belőle.

„Legyen ez” – mondta Klári, a tyúkra mutatva.

Apa gyengéden kiemelt egy csibét a dobozból, és a tyúk mellé tette. A tyúk a csibére nézett.

Felemelte a szárnyát, és a csibe hirtelen el is tűnt!

„Hová ment? Jól van a csibe?” – kérdezte Klári.

Apa bólintott.

„Nézd csak!”

A fióka kikukucskált a tyúk tollai alól.

„Jézus Krisztus is beszélt erről a szentírásokban” – mondta Apa.

„Miért csinálta ezt a tyúk?” – érdeklődött tovább.

„Hogy megvédje a csibét – felelte Apa. – Biztonságban és melegen tartja majd a szárnyai alatt.”

Klári segített Apának a többi csibét is az új tyúkanyóhoz tenni. A tyúk felemelte a szárnyait, hogy mindannyiukat közel gyűjtse magához.

„Tudod, Jézus Krisztus is beszélt erről a szentírásokban” – mondta Apa.

„Tényleg? – tűnődött el Klári. – És mit mondott?”

„Megmutatom neked.”

Klári és Apa bementek a házba. Apa elővette a szentírásait, majd elkezdett olvasni belőlük.

„[M]ily gyakran egybe foglal gyűjteni benneteket, miként a tyúk gyűjti csibéit szárnyai alá, ha szívetek minden szándékával bűnbánatot tartotok és visszatértek hozzám!”*

Klári a tyúk tollai alatt megbúvó egyes kiscsibékre gondolt. „Tehát Jézus úgy gyűjt minket egybe, mint

ahogy a tyúk betereli a csibéket a szárnya alá?” – kérdezte Klári.

„Pontosan – felelte Apa. – Biztonságban tart minket, ahogy a tyúk is biztonságban tartja a csibéit. Ő azonban a hidegnél sokkal több mindentől véd meg minket. Tudja, mikor fáj valamink, mikor vagyunk betegek vagy szomorúak. Békességet és vigaszt ad nekünk. Gondoskodik rólunk.” Másnap reggel Klári megetette a tyúkot és az új csibéit. Erről eszébe jutott a szentírás, amelyet Apa olvasott fel neki. Elmosolyodott, amint Jézusra gondolt. Tudta, hogy szereti őt és gondoskodik róla, mint ahogy a tyúk is gondoskodik a csibéiről. ●

* 3 Nefi 10:6

Mit tanult Klári Jézus Krisztusról?